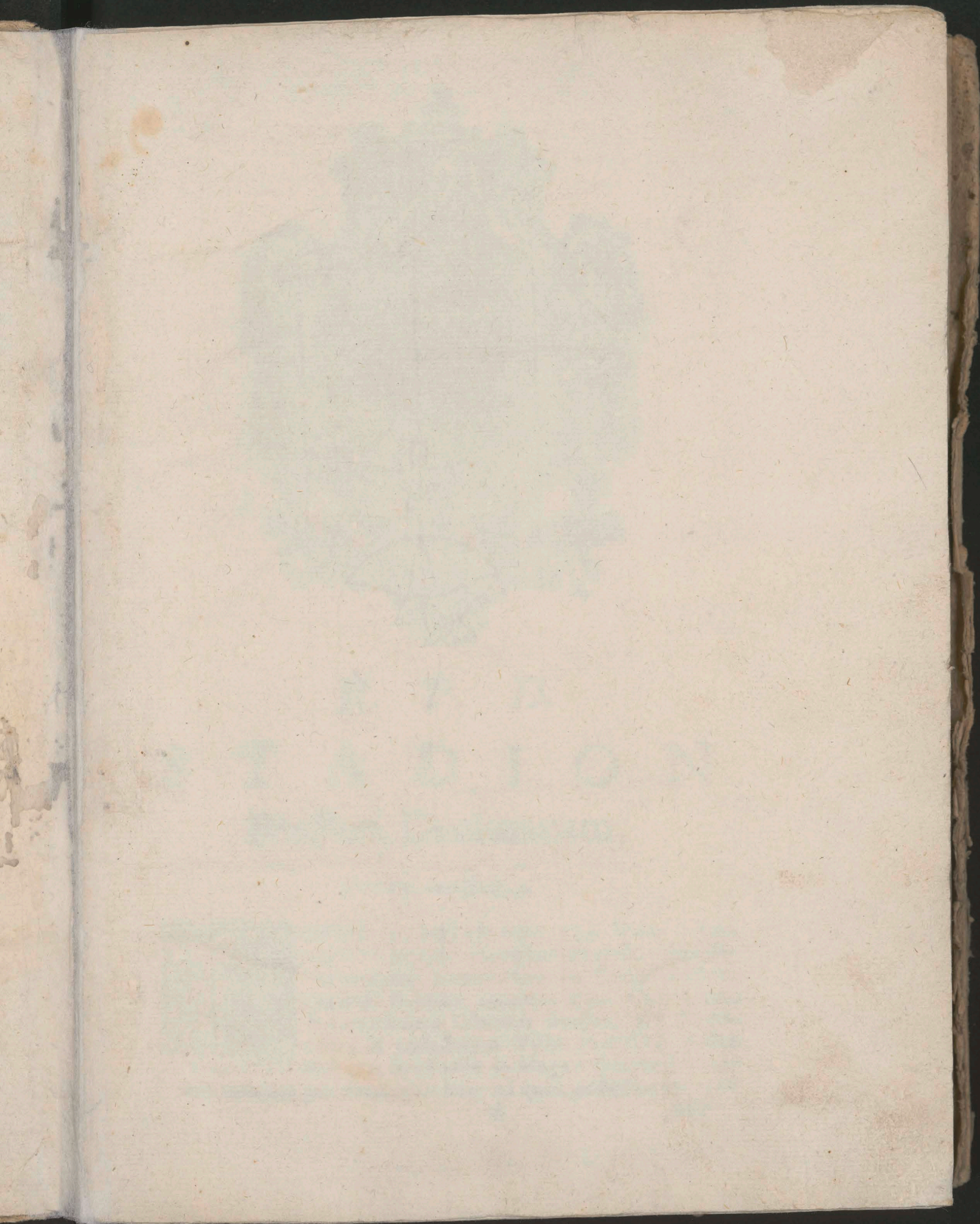
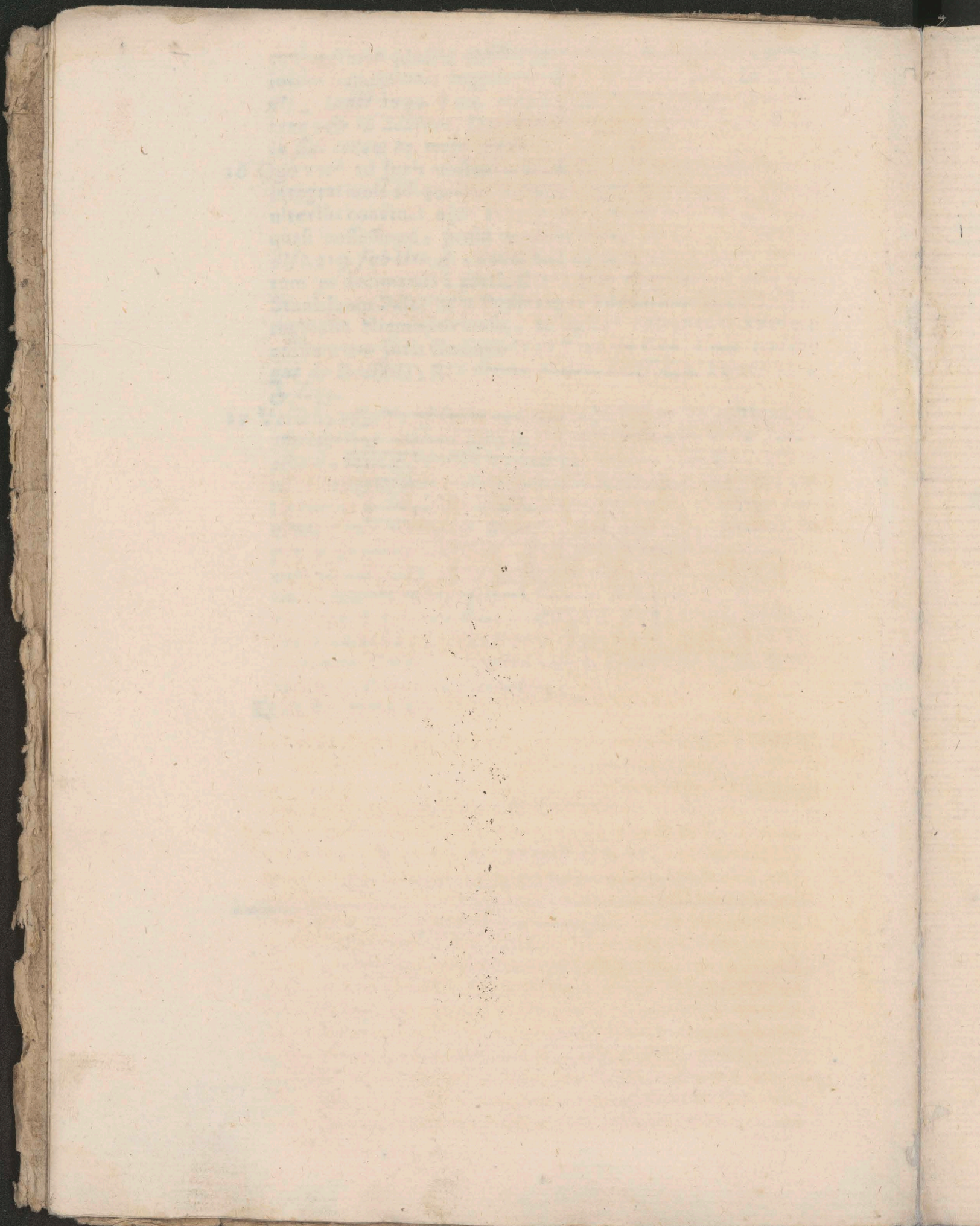


915302—  
—915331 III

Mag. St. Dr.





41.

915313  
III



R. P. D.  
**VICECOMITE**  
Cracovien. Beneficii.

*Luna 23. Junii 1749.*

**B**ENEFICIUM, seu Cappellaniam in Parochiali Ecclesia Czernikovvieni nuncupatam *Promothoria Sanctissimi Rosarii*, & Michaeli Baranski ex legitima Patronorum praesentatione, praevia Ordinarii institutione, collatam assequi cupiens Casimirus Palaszeuski Parochus ejusdem Ecclesiae Czernikovvienensis, eo sub obtentu, quod a Michaelae

A      obti-

obtineretur aliud Beneficium Curatum in *Linski*, ratione servitii cum obtenta Cappellania prorsus incompatible, illam ab Apostolica Sede tanquam vacantem impetravit. Quapropter directis Litteris Apostolicis Michaeli Avvedik Protonotario, & executori designato, citra ullam hæsitationem fuit ab eo pro executione pronunciatum, factumque inde est, ut Michael se nulliter, ac iniuste à possessione deturbatum agnoscens Commissionem à supremo Tribunali Signaturæ Juriæ reportaverit cum clausula = *Parito litteris Arbitrio Rotæ, circumscripta possessione, & appositio sequestro.*

- 2 Cum autem ob non prosecutam appellationem, Decretum Apostolici Executoris rei judicatæ vires assumpsisset, nova Michaeli commissio necessaria extitit, adhuc ut adversus dictam rem judicatam ei liberum esset reclamare, cujus temeritas inherendo, Dominis meis disceptandum proposui Dubium = *An constet de Causis restitutionis in integrum, seu potius de re judicata, ita ut Litteræ Apostolicæ sint exequendæ = & rescriptum accepi = Consilium de Causis, & litteras non esse exequendas.*
- 3 Cum enim Casimirus Palaszevski Litteras Apostolicas obtinuerit sub expressione falsi, & reticentia veri; Quemadmodum, si id Papæ innotuisset, vel Gratiæ non concessisset, vel saltè in eam difficilius inclinasset; Ità Decretum Executoris easdem litteras subreptitias executioni demandans vires rei judicatæ assumere non poterat, vel Michaeli in calæso restitutio in integrum impertiri debet, ad *Text. in cap. 1. de Sentent. & re judic., Rota coram Cerro decis. 97. num. 33., decis. 21. num. 1. ad ornat. Card. de Luc., coram Crispo decis. 243. num. 1. & in Lucen. Parochialis super pertinentia patronali 5. Junii 1733. §. Quoniam coram Eminentissimo Domino Cardinali Crescentio.*
- 4 Subreptio autem, & obreptio, ex quibus Gratiæ obtenta à Casimiro erat infecta, patentissimè demonstrabatur ex eo, quod minus verè Casimirus Summo Pontifici exposuerit Cappellaniam à Michaeli obtentam requirere personalem residentiam, ac proinde incompatible esse cum Parochiali in *Linski*. Hoc protecto assumptum à Casimiro tanquam petitiæ Gratiæ fundamentum cum plenis, ac firmissimis probationibus evincendum esset: Hac idcirco non completa probatione, literæ ab eo reportatæ, utpotè non iustificatæ, non poterant executioni committi; *Rota apud Marchesan. de Commiss. part. 1. fol. 435., coram Emerix. Junior. decis. 34. num. 32., coram Molines decis. 845. numer. 1., & in Argentina Litterarum Apostolicarum 27. Februarii 1741. §. Ratio, coram Eminentissimo Domino Cardinali Milino.*
- 5 Et sane ad hoc probandum nequaquam profoit in medium proferre legem foundationis, cum, ea inspecta, nullibi apparuerit, nisi si num Fundatorem *Laurentium Kamarer* expressè demandasse Cappellano residentiam, & quidem præcisam, seu inseparabilem

42  
Iem à titulo, quæ sola efficax in jure communi reputatur ad pariendam incompatibilitatem, juxta dispositionem *Sacri Concilii Tridentini sess. 24. cap. 12. de reformat., cap. quia nonnulli de Cleric. non residen., Rot. coram Falconer. decis. 6. num. 3. de benefic.*

6 Quin residendi onus ommissum expressè in litera foundationis arguere valerent alia onera Cappellano injuncta, quæ jure suo residentiam præcisam, ac personalem iudirectè importare videantur: Quoniam districtè perscrutantibus Dominis obligationes in fundatione Beneficiato commissas, nec ullam quidem invenire datum fuit aptam ad ostendendam in munifico Fundatore voluntatem arctandi Clericos ad residentiam personalem. Ac in primis onus impositum Cappellani tum singulis Sabathis, tum qualibet Dominica prima mensis, tum etiam in sex celebrioribus B. M. V. solemnitatibus pro anima propria Sacrificium Missæ offerendi, non includit, sed manifeste excludit residentiam inducentem incompatibilitatem cum alio Beneficio, ea urgente per efficaci ratione, quod cum Testator minimè adstrinxerit Beneficiatum ad Sacrificium, sed eidem expressam dederit facultatem *Sacra per alium* explendi, vetitum ei non erat ex clara voluntate Disponentis alium subrogare, satisque Fundatoris Mentis consultum videbatur, etiamsi injuncta opera, ipso non residente, ab alio perficerentur, ad tramites famigeratæ theoricæ *Lapi alleg. 35., Rota decis. 86. num. 2. part. 2. recent., & in Cremen. Beneficii 14. Januarii 1715. §. Nec magis coram bo. me. Cerro, & in Gerunden. Beneficii 3. Julii 1722. §. Propterea cor. bo. me. Crispoldo.*

7 Multoque minus residentiam præcisam concludere valebat obligatio in fundatione indicta Cappellano, celebrandi Missam, tam quolibet quartuali, quam recurrentibus festivitibus Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Dominicæ; Verùm etiam Dominica infra octavam Epiphaniæ, injuncto ulterius onere singulis Dominicis Sacra Mysteria in recitatione Rosarii Fidelibus explicandi: Quia ex litera expressa foundationis apparuit, posse Cappellanum indictis oneribus per se, vel per alium satisfacere; Quod sufficit, ad hoc ut ipse plenissimè ab onere præcisè, ac continuè residendi censeatur exemptus, prout resolvit *Sac. Congregatio Concilii in una Romana Cappellani & 29. Augusti 1722., Rota coram Molines decis. 1229. num. 35., & in Romana Præpositura 4. Aprilis 1729. §. Quandoque cor. Eno Card. Aldrovando.*

8 Onus denique coadiuvandi Parochum in administrando Sacramento Penitentia, tanquam restrictum ad nonnullas anni solemnitates: nec etiam visum fuit inservire posse pro inducenda residentia præcisà, & productiva incompatibilitatis, cui sane locus esse non poterat in præsentì casu: attento quod Testator sub vna, eademque oratione complexus fuit recitationem Rosarii, & onus coadiuvandi Parochum; ideoque sicuti

in recitatione Rosarij dedit Cappellano facultatem alium suo vice substituendi, hæc sanè permissio extendi etiam debet ad onus excipiendi confessiones in eadem oratione designatum; ne alias unice orationis partes virtute copulæ = Et = simul coniunctæ diuersa interpretatione sumantur, & difformiter determinentur, contra regulam, de qua *Rota decis. 146. n. 7. part. 9., & dec. 273. num. 6. part. 15. rec.*

- 9 Locum cæteroquin cuiuslibet amaritudini tollebat deficientia præcepti adstringentis Beneficiatum ad præstandum seruitium, ac per se ipsam ad implendum onus excipiendi confessiones, quo deficiente, sicuti non prohibetur Cappellanus alium sua vice in audiendis Fidelium Confessionibus subrogare, ita dici non poterat, Beneficio inesse qualitatem residentialem præcisam, ac privativam tituli, prout monent *Garz. de Benef. part. 3. cap. 2. num. 167. vers. Tertia, Rota decis. 157. num. 4. part. 4. recent., coram Eminentissimo Card. Tanario decis. 188. num. 6., & in Argentinens. 11. Martii 1729. §. Absque eo coram clar. mem. Card. Cincio.*
- 10 Quod ex litera foundationis argui non potuit multo difficilius ostendere poterant trium Testium depositiones, asserentium, Cappellanos pro tempore Sanctissimi Rosarii continuò resedisse, adeò ut statim ac Parochiale aliquod Beneficium eis obtrigat, Cappellanium illicò dimittere non abnuerint. Verùm habita per oculos huiusce Cappellaniæ foundatione anno 1686. peracta: Quemadmodum apparuit, relata in ore Testium observantiam, cæteroquin negativam, centenariæ metam non attingere; Ità eam parvi habendam Domini censuerunt, tamquam destitutam præcipuis requisitis, quod nempe casus advenerit Collationis factæ habenti Beneficium residentiale, quodque is, attenda incompatibilitate, alterutrius dimissionem subire coactus fuerit. *Rot. decis. 70. num. 4., 5. part. 16. Recent., coram Merlin. decis. 106. num. 9., coram Seraphin. decis. 838. num. 7., cor. Mantiv. dec. 129. sub num. 3.*
- 11 Idque locum sibi vindicat, ad differentiam observantiæ centenariæ, ac immemorabilis, quæ etiamsi constet ex actibus negativis, semper tamen magni existimatur, ob lapsum tanti temporis; undè præsumitur coactivos actus, omnesque casus possibiles tam diuturno intervallo contigisse. *Piton. de contr. pact. allegat. 35. n. 17., Rota decis. 18. num. 4. ad ornat. Cardin. de Luc. de Jurepatron., & in Mantuana Binorum 14. Januarii 1708. §. Quandoquidem coram Eminentissimo Card. Aldrovando.*
- 12 Porro ad inducendam coactivam observantiam attendi non meruit Sententia Ordinarii Cracoviensis, qui controversam Cappellaniam vacantem nuper declaravit, eò ipso ac Martinus Rompalski ex addictus Parochialem Ecclesiam obtinuit. Siquidem ei actis in illo iudicio gestis, constat Martinum nequaquam se opposuisse, quinimò Ordinarii decreto acquiescisse



viffe; & ulterius certum est, incompatibilitatem non præ-  
 buisse Episcopo causam, ut Cappellaniam vacantem declara-  
 ret, cum in decreto pluribus in genere allatis causis, nulla  
 de hac specifica mentio facta fuerit: Quinimmo constat, ob  
 diversam toto genere causam voluisse, ut controversa Cappella-  
 nia à Martino dimitteretur. Quandoquidem in eo decreto  
 habitante eundem Martinum ad possessionem secundi Benefi-  
 cii, reservavit eidem facultatem retinendi ad sex menses hanc  
 Cappellaniam, nec voluit, ut vacatio oriri posset, nisi ela-  
 psis sex mensibus, quod profectò repugnat incompatibilitati,  
 cui tunc referendum esset, quotiès geminorum solummodo  
 mensium spatium post adeptam possessionem concessum ei fuif-  
 set ad dimittendum. Certum quippè in iure est, Beneficium  
 per assequutionem incompatibilis nequaquam vacare post sex  
 menses, sed tantùm elapso duorum mensium termino, initium  
 sumendo à die, quo secundi Beneficii pacificam possessionem  
 Provisus apprehendit. *Lotter. de re benef. lib. 3. quæst. 23.  
 num. 19., Rota coram Seraphin. dec. 1254. n. 1., coram Amato,  
 Dinozet. dec. 811. num. 1., & in Asten. Canonatus 4. Junii  
 1745. coram Me.*

13 Longè læviori præsidio suffultum apparuit alterum obiectum,  
 quod dùm Michael Baranski exposuit Ordinario in actu pe-  
 tendi institutionem, Cappellaniam, de qua agitur, vacasse  
 ob assecutionem Parochialis Martino Rompalski collatæ, fas-  
 sus in consequens fuerit, eam extitisse incompatibilem cum  
 aliis Beneficiis. Verum obiectum hoc aliquantùm perstringe-  
 ret in casu, quo Michael Baranski postulasset dictam Cappel-  
 laniam vacantem ex causa incompatibilitatis ob alterius Bene-  
 ficium possessionem ab Antecessore acquisitam, secùs autem in  
 præsentì themate, quo constat, Michaelem institutionem ef-  
 flagitasse ad Cappellaniam vacantem post assecutum à Martino  
 aliud Beneficium, & post recessum dicti Martini à memorata  
 Cappellania. Nec enim ex eo, quod asseruit Beneficii va-  
 cationem incepisse post adeptum alterum à Martino Bene-  
 ficium, trahenda est illatio ad admissam incompatibilitatem,  
 sed solum inferri potest, quod Beneficium vacaverit ob illius  
 dimissionem à Martino aliis de causis factam post assecutionem  
 alterius Beneficii, & in vim relati decreti, ita suadentibus  
 tam circumstantiis vacationem illam concomitantibus, quàm  
 natura ipsa, ac indole confessionis semper in eo sensu inter-  
 pretationem admittentis, ut minus contenti præiudicium pa-  
 riat. *Rota decis. 354. num. 24. part. 16. recent, & coram  
 Molines decis. 906. num. 19., coram Falconerio decis. 30. n. 30.  
 tit. de usuris.*

14 Cirrà insuper veritatem in literis Casimiri impetrantis narra-  
 tum fuit, tùm obligatio Cappellano Czernicovvienti ex lege  
 foundationis iniuncta, Missas aliquas per se ipsum celebrandi;  
 Quodque geminæ Parochiales ab ipso Impetrante obtentæ ope-  
 Vica-

Vicariorum perpetuorum administrari possent. Profectò quod attinet ad onus celebrandi per se ipsum, inspecta lege Fundationis, id non solum non legitur Cappellano iniunctum, sed contrarium potius innotescit. Similique vitio laborat illud, quod expositum fuit, respiciens regimen Parochialium à Casimiro obtentorum per Cappellanos perpetuos; quia respectu unius nequaquam probatum est: respectu verò alterius, nempe Czernikovviensis, absolutissimum in facto est, quod exerceri soleat per Vicarium mercenarium, & ad nutum amovibilem, ut omnes Parochi illius Districtus testantur. Cum itaque litteræ Parochi Casimiri etiam in hac parte nequaquam iustificatæ dignoscantur, quinimò narrata plura legantur, quæ, si absque ulla falsitatis imagine fuissent exposita, vel Summum Pontificem petitioni contrarium reddidissent, vel difficillimum in concessione; Durum summo perè visum est, huiusmodi literas stabilem obtinere executionem, quæ veluti ab odioso Impetratore expiscatæ, rigidiùs exigunt examen, & in dubio pro reiectione illarum est iudicandum. *Hoslien. in cap. non in multis num. 10. vers. perinde de rescript. in 6., Rota in Urgellen. Beneficii, seu Canonatus 14. Februarii 1735. §. 3. coram Reverendissimo P. D. meo de Vais Decano, in Reatina Canonatus 19. Junii 1739. §. Jus enim coram bon. mem. Peralta, & in Romana Præpositura 20. Junii 1746. §. Impetratoris coram R. P. D. meo Clemente.*

15 Omnem tandem vim adimit literis Casimiri, easque inexecutable esse patefacit, etiamsi fundamentum gratiæ præcipuum consisteret in incompatibilitate, subdola reticentia Fundationis, iuxta quam constabat, vetitum esse Cappellano Sanctissimi Rosarii ullo pacto se ingerere in administratione Parochiæ Czernikovviensis, quodque Cappellanus deberet esse semper distinctus à Parocho. Porro si hæc notabilis circumstantia non legitur Summo Pontifici enarrata in litteris Parochi Casimiri Cappellaniam impetrantis, iam clara est illarum subreptio, ob quam nullum ius est ex illis Casimiro subortum, ad obtinendam Cappellaniam, *Rota coram Lancett. decis. 426. num. primo, & in Pampilonen. Epistolaniarum 20. Aprilis 1725. §. Quandoquidem coram Eminentissimo Cardin. Aldrovando, & in Melevitana Erektionis Collegiata 24. Aprilis 1741. §. Siquidem coram clar. mem. Card. Calcagnino.*

16 Neque enim in controversiam revocari potest, quod si Summo Pontifici innotuisset Fundatoris dispositio, Parochos Czernikovvienses specialiter arcens ab assuectione Beneficii per ipsum erecti, difficillimè, quinimò nullo pacto concessioni adhæsisset; Cum nihil magis Summo Pontifici cordi sit, quàm ut serventur leges à Fundatoribus præscriptæ, quibus nunquam, aut verò saltem ex iustis tantum causis derogari solet. Ex quibus omnibus cum aperta resultet iniu-

44.  
iniustitia, & læsio rei iudicatæ hisce literis executionem  
impertientis: Summo idcirco iure restitutio in integrum  
adversus illam indulta fuit, ut docet *Alexan. 111. in cap.  
Inter, de Sentent., & re judic. = Cum aliqua Causa appella-  
tione remota committitur, & Sententia fertur iniqua, eam  
evacuari oportet, nec ei debet dari, si iniquitatem contineat ma-  
nifestam.*

Et ita &c. utraque &c.

ROMÆ, MDCCXLIX.  
Ex Typographia Reverendæ Camerae Apostolicæ.

---

*Superiorum permissu.*

injustis, & laeso rei iudicium hinc illinc executionem  
imperatorem: Summo idcirco iure restituo in integrum  
adversus illum iudicium fuit, ut dicitur. Alioquin. 11. in cap.  
Iuris de decem. Et re iudic. = Cum aliquis causa apud  
iure veniens committitur, & Septuaginta fuit iudicium, cum  
revertenti oportet, nec ei debet fieri, si iudicium certum in  
iustitia.

Et in hoc, utique &c.

ROMAE, MDCCXXIX.  
Ex Typographia Reverendi Cantuarii Archiepiscopi.

Superiorum fuit.

B 6008 5

stdr0022364



Biblioteka Jagiellońska

